

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

clxxix [i.e. viii]. Implicat, creaturam esse ab æterno.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

inciperent per primum sui esse, & desinerent per ultimum sui esse, jam forma vetus erit simul cum forma de novo inducta. Illud hîc observandum: dum dicuntur res incipere & desinere in instante, per τὸ *instans* non intelligi aliquid indivisibile temporis (qualia indivisibilia negavimus dari in tempore) sed ipsum divisibile tempus, cui primum esse rei incomensurabiliter correspondeat, sicut indivisibile spatio divisibili: ipsamquæ productionem substantiæ, aut qualitatis, quæ contrarium non habet, dici instantaneam, non quasi ipsa indivisibilis sit, correspondeatquæ indivisibili temporis, sed quòd terminus hujus actionis non producat per partes, sed sit totus simul.

VIII. Nulla creatura, nequæ permanens, nequæ successiva potuit esse ab æterno. Primò enim, si tēpus aliudvè successivum fuisset ab æterno, jam fuissent infiniti anni, infinitæ cælorum circumvolutiones, in hoc infinito annorum præteritorum forent anni dispares & pares, & non forent; nullus enim erit par, cui alius non correspondeat: in summa, argumenta ferè omnia supra allata contra infinitum categorematicum, pugnant contra
æter-

æternitatem rei successivæ. Quinimò ex eo-
 dem capite repugnat quoque, rem perma-
 nentem fuisse ab æterno, cum implicet eam
 fuisse ab æterno, quin ejus duratio (quæ est
 ens successivum) pariter fuerit ab æterno.
 Secundò in ente successivo datur pars inci-
 piens, alia desinens, sed repugnat aliquid ab
 æterno desinere, ergo repugnat dari ens suc-
 cessivum ab æterno. Minor probatur: illud
 non desinit ab æterno, cujus desitione datur
 quid prius, sed omni desitione datur quid
 prius, nempe ipsum esse rei; ergo. Similiter
 quod essentialiter includit prius & posterius,
 uti facit ens successivum, non potest esse ab
 æterno, cum enim posterius non sit tunc,
 quando est prius, sed sequatur post prius, si
 posterius non erit ab æterno, neque prius erit
 ab æterno, sed posterius non est ab æterno,
 cum illud præcedat prius, ergo nec prius est
 ab æterno, cum illud immediatè sequatur
 aliquid, quod non est ab æterno. Tertio,
 quod æternitatem rei permanentis oppugnat
 peculiariter: SS. PP. ex æternitate Verbi
 probant, illud non esse creaturam; sic enim
 habet D. Aug. Lib. contra Petil: *creatura
 est ex eo, quod adhuc non est, aut aliquando non
 fuit:*

fuit : D. Athan. L. 3. contra Arianos : *propriū est creaturis, ut non sint, priusquam fiant, & ex non entibus ad naturam entium perveniant.* Unde bene dicitur, quòd productionē creaturæ præcesserit ejus negatio, adeoque hanc, utpote negatione sua posteriorem, non esse ab æterno. Ad hæc, lapis ab æterno creatus in aëre decem passibus à terra, non potuisset descendere in terram, nisi post tempus infinitum, aliàs sequeretur, rem æternam non præcedere temporalem nisi tempore finito. Implicat itaque aliquid ^{ab æterno} creari seu ex nihilo produci, quamvis non repugnet aliquid, quod æternitate increata æternum est, produci ab æterno, ut videre est in Verbo. Quare etsi creatura possit esse prius & prius, sive ante omne tempus determinabile, non tamen esse potest ante omne collectivè & indeterminatum tempus, quod est, eam esse posse ab æterno. Et licet Deus ab æterno habeat potentiam producendi creaturam, non habet tamen ab æterno potentiam producendi creaturam ab æterno ; sicut ego in tenebris potens sum videre, sed non videre in tenebris. Unde tamen non sequitur, Deum post æternitatem factum potentio-
rem,
cūm

cum potentiam, quâ producit aliquid in tempore, semper habuerit, etsi ab ea semper non processerit effectus, quem semper esse conjunctum causæ primæ ob rationes supra positas repugnat, qualiter eum esse cum causa temporali secunda, non repugnat. Neque omnipotentia Dei hinc dicitur æterna, quod illi ab æterno potuerit effectus aliquis coexistere, sed quia ipsa ab æterno fuit, potueritque semper prius & prius producere effectum.

DISSERTATIO XVII.

De Generatione & Corruptione.

I. **G**ENERATIO substantialis absolute & in genere spectata, est productio compositi substantialis dependenter à materia materialiter causante formam & unionem, vel solam unionem substantialem. Generatio Aristotelica, sive quæ ordinariè & viribus naturæ fit, est *mutatio* (intellige causalis) *totius in totum* (id est, unius compositi in aliud compositum substantiale, non quod per generationem ordinariam omnes compositi præcedentis partes destruantur, sed quod